

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

94. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Corrado in causa Romana
Legati. Mercurii 2. Iulii 1650.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

constituit, vt in his terminis Casar. de Grass. dec. 6. n. 3. de caus. possess. & propr. Rega coram sancti. mem. Greg. XV. decif. 134 num. 2. oram b. n. em. Buratt. decif. 104. sub num. 5. coram Card. Cauat. dec. 221. sub num. 3. & in alijs allegatis ab Aden ad Buratt. dec. 177. sub n. 9. ampliat. 6. & a Modern. Perusu. de manu. obseru. 48. num. 29. & seqq.

3. Tenentur idem Fratres idem attentatum purgare in primis & ante omnia Burat. decif. 74. num. 3. Rot. inter recent. decif. 225. num. 1. part. 1. & alia sapissimè. Nec obstat, quod agatur de exhumatione cadaveris, quo casu, quia corpora mortuorum non sunt sic tractanda, seu transmutanda locus non est attentatorum reuocationis, vt notat Gemin. in c. non solum §. illa vero n. 14. de appellat. in 6. Lancellot. de attenta part. 2. c. 4. limi. 13. n. 8. Rot. dec. 8. in fine vt lit. pendet. in antiqui. decif. 276. n. 5. coram sancti. mem. Greg. XV. Gramsci. decif. 82. sub num. 3.

4. Nam quotquot in id allegati mox fuerunt, & possunt allegari loquuntur de exhumatione attentata in spretum dumtaxat litis pendentiæ, & admittunt attentati reuocationem denegari non de rigore iuris, sed ex æquitate, quæ tamen æquitas rethorici videtur, quando fuit attentatum in spretum inhibitionis Rotalis, vt notat Ioan. Monac. in dict. cap. non solum num. 8. in fine de appellat. in 6. vbi ait æquum esse retractari, quæ sunt post inhibitionem, ne imperium Prædictis fiat elusorium, atque hinc Rota licet sequendo, æquitatem reiecte solet attentatorum reuocationem, quando id eius arbitrio commissum fuit, hæc tamen æquitate non feruat, si attentata sint notoria in spretum inhibitionis Rotalis sic penes Buratt. decif. 17. num. 1. & 2. penes Gregor. XV. decif. 465. n. 3. & 11. inter recentior. dec. 235. num. 1. & 7. part. 1. & multum differre gesta in spretum litis pendentiæ, vel inhibitionis, & appellationis tradit Decian cap. consulti. 2. n. 15. de appell. Menoch. de recuperat. rem. vlt. n. 43. & magis in terminis quod attentata etiam in casibus, quibus in primis, & ante omnia via attentati reuocanda non essent, sed exspectato euentu causæ principalis, & beneficio iniunctiæ, si tamen inhibito præcessisset veniant reuocanda, tradit Vestr. in prax. lib. 8. c. 4. n. 9. ante fin. vers. ad moro tamen.

5. Eoque magis retorquetur æquitas, quia Parochus habet intentionem fundatam de iure, cadaver cum sit in causa lignea reconditum ex restitutione præiudicium non patitur, & ex aduerso nulla incontinenti afferatur probatio boni iuris, quæ vbi vt hic appellatio est interposita à lege non prohibita, requiritur vt appellatus attentati à se commissi reuocationem retardare valeat, vt bene distinguendo declarauit Gemin. in dicto cap. non solum sub num. 10. vers. sic. tu solue de appell. in 6. & in proximis terminis Sanchez de matrim. lib. 10. disp. 12. num. 21. & seq. ex text. in l. fin. Cod. quorum bonorum, & alijs ibi allegat. Nec enim sub prætextu æquitatis deneganda est perpetuo Cadaveris restitutio, vt notat Lancellot. de attenta. part. 2. cap. 4. limi. 13. num. 6. Rota decision. 1. in fin. de caus. possess. & propriet. de antiqui.

6. Vel in omnem euentum esto, quod locus non esset reuocationi attentatorum, quoad restitutionem ipsius Cadaveris locus esset respectu expensarum, & aliorum quæ funeri Cadaveris consecutiuæ sunt, vt ex text. in cap. literis de restit. spoliat. tradit in proximis terminis Sanchez de matrim. lib. 10. disp. 12. sub n. 21. vers. tunc enim, & vers. est enim.

7. Non obstat defectus Iurisdictionis ob non transportationem actorum primæ instantiæ, quia pro reuocatione attentati sufficit transportasse, & produxisse acta ex quibus illud probatur, vt respondi. Rota decision. 211. num. septimo, part. quintæ, et secundo recent. & in Maioricens. Beneficij 27. Nouembris 1641. Tom. V III.

& 17. Maij 1642. coram Reuerendissimo D. meo Duzero Decano.

Et ita decif. informante solum Præpositos Ecclesie Parochialis, Aduersariis tamen sapissimè citatis.

DECISIO XCIV.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Corrado.

In causa Romana Legati.

Mercurij 22. Iulij 1650.

§. 1. Immissionem pro parte Ecclesie, ac Hospitalis Immaculate Virginis de Horto nuncupata petitam pro satisfactione legati seu totum ducentorum à q. Leonello de Leonellis eidem facti cum onere perpetuo celebrari faciendi Diuina sacrificia, Censuerunt Domini concedendam.

2. Nam illud probatur ex testamento Antonij eiusdem Leonelli filij ac hæredis condito die 7. Februarij 1627. in quo ad ore tenus à parte dispositum fuisse fatetur, atque ipse confirmat, quod sufficit ad illius probationem, & executionem, non aliter ac si testium dispositiones, vel Scriptura exhiberetur leg. cum se C. de frag. & specialiter deciditur in l. si. C. de fideicom. vbi Bartol. num. 3. vers. nota multum istam legem, & c. Balduin. n. 26. vers. adde huc legi, & c. Caltr. sub num. 3. vers. & secundum hanc lecturam, & c. Alberic. sub num. 3. in fin. vers. alij moderni, & c. & n. 4. salom. num. 14. vers. secundo nota, & c. & in cap. indic. Ibi que Closs. & DD. in verb. nudis verbis, & c. de test. Rip. in l. nemo potest n. 30. vers. nota hanc solutionem, ff. de leg. 1. Surd. decif. 10. n. 12. vers. secundo respondetur, & c. cum seq. Rota pene Mant. decif. 75. sub num. 1. vers. & ita vim habet Scriptura, & c. ac sancti. mem. Greg. dec. 432. n. 14. vers. & clarum est, & c. & in rec. dec. 157. sub n. 4. vers. ac omnem denique suppl. & c. p. 4.

3. Eoque magis cum huiusmodi dispositio ad piam causam sit ordinata, Quia præferret non solum suffragium animæ Leonelli, qui legauit Ecclesie, ac loco pio, ea etiam addita lege vt sacrificia Diuina perpetuo celebrarentur iuxta text. in c. anima Defunctorum 13. q. 2. Abb. cons. 33. §. Videtur primo sub n. 6. vers. nam animabus Defunctorum, & c. & seqq. per tot. lib. 2. Alex. consil. 38. Viso Themate sub n. 3. vers. potest tamen ad hoc responderi lib. 1. Nauarr. in tr. de redditib. Ecclesiasticis q. 1. moni. 26. sub num. 2. vers. verum consideratis omnibus, & seqq. Verum etiam exonerationem conscientie ipsius Antonij, qui diutius defecerat, atque diutulerat illud soluere, ac adimplere vt tenebatur l. nulli Cod. de Episc. & Cler. l. 2. ibi, cum non ex sola Scriptura sed ex conscientia relictis fideicommissi defuncti voluntati satisfactum esse videatur, & c. ac d. leg. fin. in fin. Cod. de fideicommiss. & in Authent. de hæredib. & falcid. in §. his igitur à nobis præordinatis, & in d. cap. indicantes, & cap. nos quidem & c. si heredes, de test. Bald. in d. leg. fin. sub num. 26. dicens quod plus peccat ille, de quo plus confidit testator. Cod. de fideicommiss. Franc. Arctin. consil. 93. Viso legato, sub numero primo vers. ita quando aliquis scite se ex lege conscientia, & c. & comprobatur ex traditis per modern. Roman. disp. ep. 831. n. 1. vers. ideo talis recognitio est facienda, & c.

3. Neque in alterius præiudicium tendit, quam iustitiam Antonij, ac eius successorum, & causam habentium ab illo, qui huiusmodi confessionem impugnare non possunt Bec. consil. 21. sub num. 19. vers. nam responderet libro secundo Rota penes Buratt. decif. 243. num. tertio, vers. confessio autem & c. Coccin. decif. 152. num. 1. vers. & hæc confessiones, ac decif. 184. num. 1. vers. quæ asseriones, & c. & in recent. dec. 119. sub n. 1. ff. 2. vers.

versus etiam part. 2. & l. 3. §. 7. sub nu. 2. vers. quod autem & c. part. 4.

4. Nec obstat, quod confessio extrajudicialis ad fauorem absentis, pro quo nemo fuit stipulatus, legitimam non inducat probationem.

5. Quoniam hoc non procedit secundum æquitatem canonicam, quæ in causis piis seruari debet in utroque foro Bart. in recept. l. 1. in fin. num. 83. vers. ex quibus concindo, C. de sacr. sanctis Eccles. & alij DD. relati per Tiraquel. de priuileg. pia caus. priuileg. 16. §. Bec. consil. 130. sub nu. 28. vers. & aquirat, & c. Alex. Monet. de communi. §. volunt. cap. 20. sub nu. 150. vers. in quibus & c. Nam illa attendata huiusmodi etiam confessio plenam facit probationem Gabr. consil. 71. nu. 18. vers. hac etiam confessio lib. 2. & consil. 40. num. 57. vers. verum in Terris Eccles. & c. lib. 2. Pat. decif. 12. dicens sub nu. 3. quod Rota semper sequuta fuit hanc opinionem, & decif. 33. num. 1. vers. quia confessio, & c. lib. 2. in correst. & sancti mem. Gregor. decif. 408. num. 2. vers. que etiam si emanasset, & c. ac in recent. decif. 158. sub n. 11. vers. quod saltem procedit. & c. p. 1. & decif. 404. num. 2. vers. que inuenerit, & c. part. 2. & decif. 113. n. 9. vers. unde licet ista confessio, & c. & decif. 136. n. 4. vers. satis est, & c. ac decif. 256. num. 2. vers. que confessio, & c. part. 2. & in terminis nostris probant Baldum. in Authen. similiter sub nu. 1. vers. responde, & c. Cod. ad leg. falcid. Felin. in cap. §. cautio sub nu. 27. vers. fallit. secundo de fideic. instr. Corn. consil. 215. sub nu. 5. vers. quinimo, & c. libro primo, Martil. singul. 2. in suis regulam, & c. sub nu. 2. post med. vers. est & alius casus, & c. Afflic. decif. 164. sub nu. 5. vers. & inter specialitates, & c. Tiraq. in d. rat. priuileg. 116. Gabr. consil. 116. §. de confessione, & c. lib. 1. titul. de confess. concl. 1. num. 8. vers. de imo ostendo limita, Mascard. de probat. concl. 347. num. 99. vers. decimo tertio limita, & c. & concl. 1171. n. 62. vers. 10. fauore pia causæ, cum seq. Franc. Viu. decif. 486. n. 1. ac seqq. & Caroc. decif. 90. n. 4. vers. contrarium videtur verius, & c. & seq.

6. Minus obstat quod confessio in testamento facta regulariter non sufficiat ad probationem debiti, sed magis conferat ad petitionem legati, quando contentis dispositio concurrat iux. text. in l. Lucius Titius, §. quis quis ff. de leg. 2. l. Lucius Titius, §. Semp. mulieri mea ff. de leg. 3. Aurelius, §. fin. ff. de lib. leg. Bart. in l. cum quis decedens, §. codicillis sub n. 3. vers. hac faciunt, cum seqq. ff. de leg. 3. Ac proinde reuocari possit, vt factum fuit in alio posteriori testamento ab eodem Antonio condito die 29. Junij eiusdem anni.

7. Quia non procedit obiectio in confessione facta ob exonerationem conscientie, quæ attenda eadem æquitate canonica bene probat. Ideoque reuocari non potest, (nisi erronea probetur) perinde ac si fuisset iurata, vel ex tunc ab ipsis quorum interest acceptata, sic namque magis consultatur saluti animæ, cuius fauore facta censetur, & sustineri debet omni meliori, ac efficaciori modo. Hoc enim quod Bart. in d. §. codicillis sub nu. 5. vers. prædicta vera, & c. n. 8. vers. fallit. si in euenit iuramentum, & c. concedit fauori Religionis infirma iuramento; Ac præsentie, & acceptationis partis, vel alterius pro ea; Pariet concedi debet fauori anime, pro cuius salute, conscientiaque exoneratione iuramentum ipsum relaxari, & moderari solet cap. 1. & cap. debitor, in ult. resp. de iur. iurand. Ac pia dispositioni, quæ finaliter ordinatur in Deum, ac illius acceptationem præferat, vt inquit Bald. in d. auth. similiter, sub d. num. 1. Cod. ad leg. falcid. Atque in specie probant idem Bald. in leg. generaliter numer. 32. vers. tamen de æquitate canonice. & c. Cod. de non num. pecuni. Angel. in d. leg. cum quis decedens, §. codicillis ff. de leg. 3. quem sequitur Barbat. in reper. leg. cum acutissimi, num. 283. vers. & ideo singulariter dixit Angel. & c. Cod. de fideicom. Felin. in d. cap. §. cautio, sub nu. 27. in secundo fallent. ad fin. vers. & indubitanter, & c. de

fid. instrum. Socin. lun. consil. 90. sub nu. quarto vers. cui confessioni, & c. lib. 2. Paril. consil. 103. sub n. 13. vers. & c. vere sine aliquo dubio, & c. lib. 2. Gugliel. Benedic. in cap. Raynuius, in verb. si absque filijs, si primo sub n. 2. vers. ad hoc faciat, & c. cum seq. & sub n. 28. vers. ad prædicta facit, & c. & seq. de testam. Cartel. Cotta in memorab. in verb. absenti potest acquiri, & c. confirmo etiam, & c. in verb. apices iuris, & c. vers. iuris iuris, & c. Franc. Marc. decif. Delphin. 45. sub n. 2. vers. in men istud fallit, & c. part. 1. Hercul. de prob. negat. sub n. 197. vers. & ibi sit pro exoneratione conscientie, & c. Afflic. d. decif. 164. sub n. 5. vers. item dicta confessio, & c. Sebast. Med. in eius Opuscul. 4. sub n. 10. vers. iuris confessio facta, & c. Durant. de ad restand. titul. de legat. cano. tel. 6. sub n. 4. vers. ignorandum non est, & c. Tiraq. de priuileg. pia caus. priuileg. 117. vbi idem comprobant Modern. in addit. Mascard. de probat. d. conclus. 347. sub n. 101. vers. & ratio potest esse, cum seq. ac numer. 251. vers. quarto limitare poteris, & c. & seq. & d. concl. 1171. n. 68. vers. ad hæc, & c. Marant. in prax. part. 6. art. 5. de confessione, sub n. 16. vers. quarto limita, & c. Anton. Fab. in eius Cod. lib. 4. tit. 24. de iur. de fin. 36. vers. nec volumatis secunda, & c. dicens nihil esse indecentius, quam propriis auribus audire heredes, qui ne defuncti conscientiam exonerent propriam onerare non timent, & sequuntur plures ex DD. Recentioribus scribentibus.

8. Leges autem, & auctoritates pro contraria opinione relata, vel non loquuntur in his terminis, vel procedunt quando Testator confessus fuit debitum, quod verè non erat tale, vt in d. l. Lucius Titius, §. quis quis ff. de leg. 2. & in l. Lucius Titius, §. Semp. mulieri mea, ubi explicat Cuiac. ff. de leg. 3. ac in d. l. Aurelius, §. fin. in fin. ff. de liber. legat. vel in aliis casibus, in quibus siue incidenter, ac inconsulto abique vlla causa expressione, siue in fraudem legis, aut hominis emissa præsumi potest, aut re ipsa redundat vt in l. quis testamentum ff. de probat. l. cum quis decedens, §. pen. ff. de leg. 3. rationes quoque Auth. quod obtrinet. C. de Probat. & in Auth. de im. in ran. a mor. prax. ubi gloss. & considerat Bart. in d. §. Codicillis n. 4. vers. Præterea, & c. ibid. Albert. sub n. 9. vers. Adducunt etiam cum seq. & comprobant Ioan. Croc. consil. 194. lib. 2. Quæ omnia cessant in hac facti specie, in qua de solo ipsius contentis, ac eius successorum agebatur præiudicio, & ex proposito, ac matura deliberatione emanauit cum expressione causæ, & qualitatibus facti, ac oneris iniuncti, & cum specifica declaratione summæ, quam ipsemet Antonius legare voluit ultra legatam à patre; Ex quibus omnibus reddita adeo verisimilis huiusmodi confessionis veritas, vt non videatur in dubium reuocanda, esto quod in Instrumento, vel testamento nullo seu reuocato emanauerit. Id enim operatur verisimilitudo, vt confessio attendi debeat in illis etiam casibus, in quibus alias non probaret, & c. Surd. decif. 315. n. 5. vers. quia verisimilitudo, & c. cum seq. Rota penes Buratt. decif. 100. sub nu. 17. vers. tanto magis ac in recent. decif. 209. n. 7. quæ omnia, & c. part. sexta, & c. fuit in specie consideratum in Romana fideic. de Capite seruo 19. Februarij 1646. coram mem. in §. hæc autem visu fuerunt Dominis, vers. cum præferim, & c.

9. Et hæc quidem sententia tanquam tutior, atque animæ favorabilior visa fuit Dominis in proposito casu amplectenda reiectis iuris apicibus ad l. sunt persone in fin. ff. de Relig. & sump. funer. Archidia. in cap. scriptum n. 1. vers. secundum alios 6. quest. 3. & plures adducti per Tiraq. de priuileg. pia caus. priuileg. 164. & Cott. in memorab. de verb. apices iuris, Viu. d. decif. 486. n. 9. & seqq. & alij supra relati in vers. quoniam hoc non procedit, & c.

10. Postremo non obstat quod in prædicto testamento Antonius iussit dictum legatum solui ex precepto seu pensionibus

tionibus cuiusdam domus, vt in eo legitur, *vers. liqui sentis sciento lascio che si paghino*, &c.

11. Quoniam verba illa non respiciunt substantiam legati prius simpliciter facti, sed illius executionem per viam demonstrationis, non autem conditionis, vel taxationis *l. quidam testamento*. Vbi explicat Bart. sub princ. *vers. aliud enim est dicere*, &c. ff. de leg. 1. Lucius, Titius ff. de alim. & cib. legat. & Castr. conf. 338. quia exceptiones sub n. 3. *vers. pro intell. huius dubij*, &c. lib. 1. Bero. confil. 17. n. 13. *vers. & ad se concludendum lib. 3. Lad. conf. 159. per tot.* Mantio. de coniect. lib. 9. tit. 3 sub n. 20. *vers. sciendum est etiam*, &c. Men. confil. 1162. sub n. 15. *vers. respondetur*, &c. cum seq. & cum aliis relatis per modern. Rom. disceptat. 256. sub n. 1. & sub n. 59. *vers. decimo quinto*, &c. & in specie legati ad pias causas facti probat Tiraquel. de priuileg. pio caus. priuileg. 63. *vers. & hoc expressè*, &c. & sequuta fuit Rota decif. 662. sub n. 2. *vers. bis accedit*, & prius à num. 1. & seq. part. 1. diuers. Quod certius firmandum est quoad summam à Leonello legatam Hospitali, cum non posset Antonius prædicare iuribus illi competentibus tam à bonis legatis in x. l. 1. C. com. de legat. Rot. penes Card. Seraph. decif. 1394. n. 3. *vers. unde cum pro huiusmodi legatis*, &c. Durand. dec. 185. num. 4. *vers. hypothecariam autem*, &c. cum seqq. Buratt. decif. 286. num. 14. *vers. cum ipsa*, &c. & in recens. dec. 559. num. 1. & seqq. p. 1. Quam etiam ipsius heredis iuxta terminos l. 15. cui. §. si heres, *vers. Imperator Antonius*, vt in possess. legat. & fid. & l. certa est forma. C. eod. gloss. in d. l. 1. in verb. ipsius heredis, & Bart. sub n. 4. *vers. soppone ultimo*, &c. Cod. commun. de legat. & alij.

Et ita fuit conclusum vtraque parte informante, &c.

DECISIO XCV.

Sacra Rot. Rom. coram R. P. D. Bichio.

Cracouien-Præposituræ S. Floriani.

Veneris 27. Maij 1650.

§. 1. **C**apta quæ fuit possessio huius Præposituræ à Sigismundo Grigicronie infra decennium à die sententiæ latae à Reuerendiss. Episcopo Cracouien. vii Cracouienfis Academiæ Cancellario ipsum Sigismundum quamuis à minori parte paratorum nominatum instituendum esse pronunciantis reiecto Stanislao Lutououexi à maiori parte presentante, attenda, ac proinde sub sequestro ponenda an sit, discutendum hodie proposui, & affirmatiuè Rota respondit.

2. Quidquid enim intra decem dies vigore sententiæ geritur attentatum est quando sententiæ appellationem suspensiuam recipit *cap. non solum de appell. in 6. gloss. in c. dilectis 55. verb. exequendam de appell. cum aliis alleg. in Cracouien. Præpositura 30. Ianuarij 1645. coram R. P. D. meo Verospio & in Melesuana Commendæ Vaou. 13. currentis coram R. P. D. meo Cerro.*

3. Recipit verò appellationem dicta sententia Domini Episcopi Cracouienfis, quia etiam ab institutione appellare permittitur, quando ad eam processum fuit iudicialiter, licet secus sit si extrajudicialiter vt post Gemin. Franc. Cald. & alios ibi allegatos decisum fuit in d. Cracou. Præpositura coram R. P. D. meo Verospio, estque ratio diuersitatis, quia institutio de sui natura non comparante contradictorie est merè interlocutoria, nec fortitur naturam diffinitiuæ, & nisi inter institutum, & instituentem, quia videlicet institutum renouare non valet, vt in *cap. fin. de elect. in 6. notat Lopus Abb. num. 6. Franc. num. 7. Anchar. sub num. 5. in 5. quest. Lotther de re benef. lib. 2. quest. 13. num. 81. at comparante contradictorie iudicialique, formato processu cum causa*

Tom. V 111.

cognitione habet absolute vim diffinitiuæ, & gratat competitorem, vt reprobata contraria sententia Ceuall. q. 693. num. 1. tradit Garz. de benef. part. 9. cap. 4. num. 16. & seqq. & profertim num. 16. Lotth. d. 9. 13. 80. & q. 42. num. 14. Rot. decif. 6. num. 2. p. 2. decision. 237. ex num. 4. lib. 2. p. 3. diuers. decif. 197. num. 1. & 2. part. 5. recent. Fuisse autem iudicialiter in casu nostro processum demonstrat ne dum tenor ipsius sententiæ, sed etiam decreta, contradictiones, & citationes præcedentes, quæ iudicalem processum efformant *cap. form. de verb. signif. Lambest. de iure patr. lib. 2. part. 2. q. 21. art. 4. num. 1. & 4. Callad. decif. 18. in fin. de præbend. Rota decision. 26. num. 1. & seqq. lib. 3. part. 2. diuers. & in Calaguriana Beneficij 27. Maij 1643. coram R. P. D. meo Pensingero.*

4. Non obstat Statutum, seu Ordinatio Academiæ mandans seruati sine omni contradictione quidquid Episcopus Cracouienfis gratificando censuerit, quia cum non loquatur nominatim de gratificatione iudicialiter concessa intelligenda est de extrajudiciali, provt regulariter concedi solet *cap. conseruationi ibique Gemin. n. 3. de appellat. in 6. & in puncto similis Constitutionis Rot. in Calagur. de Ollaurij 22. Martij 1604. coram bon. mem. Penia, in Lunen. Sarzanen. in resp. 22. Iunij 1615. coram bon. mem. Remboldo. impress. par. 3. recent. decif. 691. sub num. 2. in Calaguriana beneficij 23. Iunij 1645. coram bon. mem. A. queli. Gonz. super reg. 8. Can. post gl. 9. in annot. contr. nullit. nu. 27. & 216. Lotther. de re benef. lib. 2. q. 13. n. 84. & 2. seqq.*

5. Tum etiam, quia vt dicitur Constitutioni locus fieret, probandum ex aduerso esset illius formam fuisse seruatum, vt notant Doct. in *cap. pastoralis de appellat. & in c. super q. 27. s. porro de offi. deleg. tradit Butr. n. 6. Bald. n. 5. Felin. n. 7. in fin. Rot. in puncto clausula prohibentis appellationem decif. 91. n. 10. coram S. M. Greg. XV. Quod non probatur, non probatur, imò constat de contrario cum D. Episcopus non gratificauerit cum parte maiori, vel duabus quo casu eadem ordinatio gratificationem sine contradictione seruati præcipit, sed solus vt apparet ex ipsa lectura sententiæ, in qua licet asseruerit se pronunciat in presentia, & personali assidentia Rectoris, ac trium Decanorum Academiæ ibi nominatorum illi de hoc non adhibetur fides, quidquid dicendum esset, si ea verba non essent Iudicis, sed Notarij *cap. prudentiam de offi. deleg. Franc. in c. cum plures n. 1. eod. tit. in 6. Felin. in cap. quoniam contra n. 34. de probat. Socc. confil. 47. v. 15. lib. 4. Menoch. confil. 439. n. 28. Rota dec. 450. n. 12. in fin. p. 2. recent.**

6. Eo minus quia ex publico instrumeto dato in Sum. Stanislai n. 10 apparet Rectorem vnà cum duobus Decanis maiorem partem constituentibus votum protulisse pro Stanislao eadem die latae sententiæ ab Episcopo, & de eiusdem sententiæ nullitate dixisse, vnde vltro colligitur quod eorum presentia, & assidentia tempore sententiæ esto quod vera esset, non ideò induxisset consensum qui exinde præsumi non potest, quando alia circumstantia facti contrarium suadent, vt post alios quos allegat tradit Felin. in c. nonne, nu. 6. de presump. quem sequitur Seraph. dec. 708. n. 4. & 5. relatus à Moder. Capucino Bononiensi de elect. p. 1. c. 3. dub. 23. n. 5. Rot. dec. 377. n. 42. p. 5. rec. cumque verba illa ordinationis cum part. maiori vel duob. directà ad Rectorem, & Decanos ad quod omnimodum regimen huius & aliorum negotiorum ex eadè ordinatione principaliter spectat, importent quod maior vel duæ partes æquè principaliter, ac Episcopus votum proferre debeant in gratificatione iuxta theoreticam, quam ex text. in l. Tira rectoris §. nihil differ. ff. leg. 1. tradit in terminis collationis Feder. de Sen. confil. 1. n. 8. Abb. confil. 57. sub n. 2. *vers. & si in creatione part. 1. Decob. ad Monach. in rubr. de iure part. in 6. num. 10. & 11. Rota in Magnis Alti beneficij 25. Iunij 1645. §. maior coram me.* Et etià declarauit ob-

F f 3 seruanti